

[Undervisningsministeren.]

kelt Aar er ingen Bagatel, set fra et færøsk Standpunkt.

Jeg tror ikke, der er Grund for mig til at dvæle ved flere Enkeltheder. Skulde man ønske nærmere Oplysninger, vil jeg naturligvis, saa vidt de kan fremskaffes indenfor rimelig Tid, være villig til at skaffe Udvalget dem. Jeg har det Indtryk af denne første Behandling, at vel er der delte Meninger om Enkeltheder i Lovforslaget, men om den Ting: at vi skal have en særlig færøsk Lov om Folkehøjskoler paa Færøerne, er der ikke delte Meninger, og jeg haaber da, at Udvalgsarbejdet maa kunne medføre Enighed om Lovforslaget, saaledes at det i Løbet af Samlingen kan ophøjes til Lov.

Effersøe: Jeg tillader mig at understrege den højtærede Ministers sidste Udtalelse. Hovedforskellen, den principielle Forskel, mellem min Opfattelse og den Opfattelse, som den højtærede Minister ligesom det ærede 5te Medlem for 5te Kreds (Johs. Hansen) og det ærede 19de landstingsvalgte Medlem (Rasmus Rasmussen) har givet Udtryk, er, at jeg ønsker og kræver, at dette Lovforslags Indhold og Meningen med det maa stemme med Lovforslagets Titel, at der fremkommer en Lov angaaende Folkehøjskoler paa Færøerne, medens man derimod, hvis man læser det trykte, der foreligger, ser, at det hele i Virkeligheden drejer sig om den ene bestaaende Folkehøjskole; og det er ikke rigtigt, det kan jeg ikke være med til. Nu sagde rigtigt nok det ærede 5te Medlem for 5te Kreds: Hvis den Højskole, der nu er, ikke kan bestaa, saa er der ingen Højskole deroppe. Det er dog aldeles ikke givet. Der kan blive dannet en Højskole enten af samme Art eller af en anden Art, lige saa snart den bestaaende Højskole maatte give op.

For øvrigt maa man paa ingen Maade opfatte mine Udtalelser saaledes, at jeg er en Modstander af, at der ydes den bestaaende Højskole Tilskud, det er et Spørgsmaal for sig: Lovforslaget bør angaa Folkehøjskoler i Almindelighed, og hvorvidt den bestaaende Højskole faar Tilskud, er noget, der maa afgøres efter Lovens almindelige Regler.

Den højtærede Minister sagde, at mine Indvendinger mod den Udtalelse af Tilsynet, som vi har talt om, blev et Stridsspørgsmaal mellem Tilsynet og mig. Nej, saaledes kan det ikke paa nogen Maade være. I samme Øjeblik som Mini-

steren gør Tilsynets Udtalelser til sine, bliver det et Spørgsmaal mellem Ministeren og mig. Det, der i denne Sammenhæng blev udtalt af den højtærede Minister, finder jeg ikke Anledning til at komme ind paa. Det, der herom findes i Lovforslaget, er ret uklart, og det blev ikke stort klarere ved de Oplysninger, som den højtærede Minister fremkom med. Og den højtærede Minister glemte at tale om de 5 Ord i Tilsynets Udtalelse, som jeg før fremhævede. Dem vil jeg tillade mig paa ny at understrege.

Den højtærede Minister sagde, at det for ham havde stor Vægt — saaledes forstod jeg det —, at et Flertal i Lagtinget havde stemt for det Lovforslag, der her foreligger. Med Hensyn til Sager, som Lagtinget selv afgør, er det selvfølgelig saaledes, at et Flertal er et Flertal, men med Hensyn til Sager, hvor Lagtinget kun er raadgivende, kommer det meget an paa, hvor forstandige, hvor vægtige de Grunde er, der fremføres. Jeg mener, at Regeringen der i hvert enkelt Tilfælde maa veje det, der fremkommer, og at ikke den Omstændighed, at der i et givet Tilfælde findes 12 Lagtingsmedlemmer, der stemmer for et Forslag, og 11, der er imod det, skal have nogen afgørende Betydning. Det synes jeg er ganske urigtigt, Lagtinget er i den Sammenhæng kun raadgivende.

Jeg er ellers rede til at forhandle nærmere om denne Sag under Lovforslagets videre Gang.

Johs. Hansen: Til den ærede sidste Taler vil jeg gerne sige, at hvis den Højskole, der nu findes paa Færøerne, bliver nedlagt, er der jo — der har jeg alligevel Ret — ingen anden Højskole deroppe. Der er Mulighed for, at der kan blive en anden — ja, det ved jeg saare godt —, men der er ikke nogen anden Højskole deroppe.

I øvrigt vil jeg gerne sige til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Ellinger), at jeg havde meget vel set, at baade Aarstallet 1894 og Aarstallet 1899 var nævnt, men 1894 var nævnt to Gange, den ene Gang af Ministeriets tilsynsførende, den anden Gang af Ministeriet selv, og jeg troede derfor, det var det rigtige Tal.

Lad mig tilføje til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger), at naar han var i Tvivl om, hvorvidt Elevtallet 738 kunde være rigtigt eller ej, vil jeg alligevel mene, at det Tal kan være rigtigt, og det undrer mig under Hensyn til den store